

Ezsdrás könyve

Tartalom

1.rész	4.rész	7.rész
2.rész	5.rész	8.rész
3.rész	6.rész	9.rész
10.rész		

1.rész

1. Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá az Úr Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván:

2. Így szól Czírus, a persa király: Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van;

3. Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és építse az Úrnak, Izráel Istenének házát, ő az Isten, ki Jeruzsálemben lakozik.

4. És mindenkit, a ki még megmaradt, minden helyről, a hol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsttel, arannyal, jószággal és barommal, azzal együtt, a mit önkénytesen adnak az Isten házának, mely Jeruzsálemben van.

5. Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a Léviták, és mindnyájan, a kiknek felindítá az Isten lelköket, hogy felmenjenek az Úr házának építésére, mely Jeruzsálemben van.

6. És minden körültek lakók segíték őket ezüst edényekkel, arannyal, jószággal, barommal, drágaságokkal, mindazon kívül, a mit önkénytesen adának.

7. Czírus király pedig előhozatá az Úr házának edényeit, melyeket Nabukodonozor hozatott vala el Jeruzsálemből, s az ő isteneinek házába helyezett vala;

8. Előhozatá ezeket Czírus, a persák királya, Mithredáthes kincstartó kezeihez, a ki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének.

9. És számok ez vala: harmincz arany medencze, ezer ezüst medencze, huszonkilencz kés,

10. Harmincz arany pohár, négyszáztíz másrendbeli ezüst pohár, és ezer más edény.

11. Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vivé Sesbassár, mikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

2.rész

1. Ezek pedig a tartománynak fiai, kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket Nabukodonozor, Babilónia királya, fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába.

2. Kik jövének Zorobábel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokhaival, Bilsánnal, Mispárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izráel népe férfiainak száma ez:

3. Paros fiai kétezerszázhetvenkettő;
4. Sefátja fiai háromszázhetvenkettő;
5. Árah fiai hétszázhetvenöt;
6. Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolczszáztizenkettő;
7. Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
8. Zattu fiai kilencszáznegyvenöt;
9. Zakkai fiai hétszázhatvan;
10. Báni fiai hatszáznegyvenkettő;
11. Bébai fiai hatszázhuszonhárom;
12. Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő;
13. Adónikám fiai hatszázhatvanhat;
14. Bigvai fiai kétezerötvenhat;
15. Ádin fiai négyszázötvennégy;
16. Áter fiai, Ezékiástól, kilenczvennyolcz;
17. Bésai fiai háromszázhuszonhárom;
18. Jóra fiai száztizenkettő;
19. Hásum fiai kétszázhuszonhárom;
20. Gibbár fiai kilenczvenöt;
21. Bethlehem fiai százhuszonhárom;
22. Netófah férfiai ötvenhat;
23. Anathóth férfiai százhuszonnyolcz;
24. Azmáveth fiai negyvenkettő;
25. Kirjáth-Árim, Kefira és Beéróth fiai hétszáznegyvenhárom;
26. Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy;
27. Mikmás férfiai százhuszonkettő;
28. Béthel és Ái férfiai kétszázhuszonhárom;
29. Nebó fiai ötvenkettő;
30. Magbis fiai százötvenhat;
31. A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
32. Hárim fiai háromszázhusz;
33. Lód, Hádíd és Ónó fiai hétszázhuszonöt;
34. Jérikó fiai háromszáznegyvenöt;
35. Szenáa fiai háromezerszázharmincz;
36. A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilencszázhetvenhárom;
37. Immér fiai ezerötvenkettő;
38. Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét;
39. Hárim fiai ezertizenhét;
40. A Léviták: Jésuának és Kadmiélnek fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy.
41. Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolcz;
42. A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminczkilencz.
43. A Léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaóth fiai;
44. Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai,
45. Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai,
46. Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai,
47. Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai,
48. Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai,
49. Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai,

50. Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai.
51. Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,
52. Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai,
53. Barkósz fiai, Szisera fiai, Temah fiai,
54. Nesiah fiai, Hatifa fiai;
55. Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Haszszófereth fiai, Peruda fiai,
56. Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,
57. Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hássebaim fiai, Ámi fiai.
58. Összesen a Léviták szolgálói és a Salamon szolgáinak fiai háromszázkilencvenkettő.
59. És ezek, a kik feljövének Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráel közül valók-é:
60. Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő.
61. És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevéből nevezteték;
62. Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségek könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból;
63. És megmondá nékik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem pap ítél az Urimmal és Tummimmal.
64. Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan.
65. Szolgáikon és szolgálóikon kívül - ezek száma hétezerháromszázharminczhét - valának nékik énekes férfiak és asszonyaik kétszázan.
66. Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;
67. Tevéik négyszázharminczöt, hatezerhétszázhusz számmal.
68. A családfők közül pedig, mikor megérkezének az Úr házához, mely Jeruzsálemben van, némelyek önkénytesen adakozának az Isten házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén;
69. Tehetségök szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dáríkot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát.
70. És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a Léviták szolgálói városaikban, s így az egész Izráel a maga városaiban vala.

3.rész

1. Mikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának, felgyüle a nép egyenlőképen Jeruzsálemben.
2. És fölkele Jésua, Jósádák fia, s az ő atyjafiai, a papok, és Zorobábel, Sealtiel fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izráel Istenének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, a mint írva van Mózesnek, az Isten emberének törvényében.
3. És erős fundamentomra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és áldozának rajta égőáldozatokat az Úrnak, reggeli és estveli égőáldozatokat.
4. És megülék a sátoros ünnepet, a mint írva van, s áldozának égőáldozatot napról-napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján.
5. És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s az Úr minden szent ünnep napjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, a kik önkénytesen ajándékoznak az Úrnak.
6. Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdenek égőáldozatot áldozni az Úrnak, a mikor az Úr templomának alapköve még nem tétetett le.
7. És adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesterembereknek, és ételt és italt és olajat a

Sidonbelieknek és Tírusbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat a Libánonról a joppéi tenger felé, Czírus, persa király nekik adott engedelmé szerint.

8. Második esztendőben azután, hogy fölmenének az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdtek az építést Zorobábel, a Sealtiel fia és Jésua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és Léviták és mindnyájan, a kik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a Lévitákat, a kik húsz esztendősek vagy azon felül valának, az Úr háza építésének vezetésére.

9. És előlálta Jésua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek az Isten házát építő munkásoknak, továbbá Hénádád fiai, fiaik és testvéreik, - mind Léviták.

10. S midőn az építők letették az Úr templomának alapkövét, Jésua és Zorobábel oda állaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a Lévitákat, Ásáf fiait czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Urat, Izráel királyának, Dávidnak rendelete szerint.

11. És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké van az ő irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az Urat, hogy az Úr házának alapköve immáron letétt!

12. Nagy sokan pedig a papok és a Léviták és a családfők közül, a vének, a kik látták vala az első házat, mikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemök előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömben nagy felszóval kiáltanak vala;

13. Úgy hogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától, mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.

4.rész

1. Mikor pedig meghallák Júda és Benjámín ellenségei, hogy a kik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izráel Istenének:

2. Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nekik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Assiria királyának idejétől fogva, a ki ide hozott fel minket!

3. És monda nekik Zorobábel és Jésua és Izráel családainak többi fői: Nem veletek együtt kell nekünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izráel Istenének, a miképen megparancsolta nekünk a király, Czírus, Persia királya.

4. És igyekezék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől.

5. És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Czírusnak, Persia királyának egész idejében, Dárius persa király uralkodásáig.

6. És Ahasvérus uralkodásakor, uralkodásának kezdetén, vádolást írnak Júda és Jeruzsálem lakói ellen.

7. Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mithredathes és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez a persiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, mely azután arám nyelvre fordítottatott át.

8. Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár, írnak egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképen.

9. Írnak pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a Dineusok, Afársatakeusok, Tarpeleusok, Afárseusok, Arkeveusok, Babilóniabeliek, Susánkeusok, Dehaveusok és a Hélameusok.

10. És a többi népek, a kiket a nagy és dicsőséges Asznápár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, melyek a folyóvizet túl vannak és a többi.

11. Ez mássa a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének: "A te szolgálid, a folyóvizet túl

lévő férfiak, és a többi.

12. Tudtára légyen a királynak, hogy a zsidók, a kik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentomokat javítgatják.

13. Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépítetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják.

14. Mostan, mivel a palota savával szóunk s épen ezért a király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királylyal,

15. Hogy nézzen utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztított is el e város.

16. Tudatjuk mi a királylyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvizen túl nem léssen."

17. A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kancellárnak és többi társaiknak, a kik Samariában laknak vala, és minden folyóvizen túl lakozóknak: "Békesség és a többi.

18. A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan felolvastatott előttem;

19. És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt vala benne;

20. És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a folyóvizen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nékik.

21. Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, míg tőlem parancsolat nem jövend;

22. És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne nevedjék a veszedelem a királyok megkárosítására!"

23. Mihelyt Artaxerxes király levelének mássa felolvastaték Rehum és Simsai, a kancellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a zsidókhoz, és megakadályozák őket erővel és hatalommal.

24. Akkor megszűnék az Úr házának építése, mely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Persia királya uralkodásának második esztendejéig.

5.rész

1. És prófétálának a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a zsidóknak, a kik valának Júdában és Jeruzsálemben, szólván nékik az Izrael Istenének nevében.

2. Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiel fia és Jésua, a Jósádák fia, és hozzá kezdenek Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velök valának Isten prófétái, támogatván őket.

3. Abban az időben jöve hozzájok Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és társaik, és így szólának nékik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek?

4. Ekkor megmondánk nékik ily módon, hogy kik ama férfiak névszerint, kik ez épületet építik.

5. És az ő Istenök szeme vala a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand, a mikor is levélben fognak felelni e dologra nézve.

6. Mássa a levélnek, melyet küldött Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és az ő társai, az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl lakának, Dárius királyhoz.

7. Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva: "Dárius királynak minden békesség!

8. Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Istennek házához, és az építtetik nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és e munka szorgalmasan folyik, és jó szerencsés

lészen az ő kezök által.

9. Ekkor megkérdeink azokat a véneket, ily módon szólván hozzájuk: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek?

10. Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megírassuk azon férfiak nevét, kik fejeik.

11. És ekképen felelének nekünk, mondván: Mi az Ő, a menny és föld Istenének szolgái vagyunk, és építjük e házat, mely ennekelőtte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izráelnek egy nagy királya építé és végezé be azt.

12. De minekutána haragra ingerelték volt atyáink a mennynek Istenét, adá őket a Babilóniabeli Káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, a ki e házat lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte.

13. Azonban Czírusnak, Babilónia királyának első esztendejében Czírus király szabadságot adott, hogy Istennek ezt a házát megépítenék.

14. Sőt az Isten házához való arany és ezüst edényeket is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s bevitte volt azokat a babilóniai templomba, kihozatá Czírus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, a kit helytartóul rendelt;

15. És monda néki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi templomba, és az Isten háza építtessék meg előbbi helyén.

16. Ekkor ez a Sesbassár eljött, letevé az Isten házának alapkövét, mely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik, és még sem végződött be.

17. Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Czírus király szabadságot adott az Isten házának megépítésére, mely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk."

6.rész

1. Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hol a kincseket tartják vala Babiloniában.

2. És találtaték Akhméta várában, a mely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez vala írva:

3. "Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen.

4. A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék.

5. Sőt az Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s vitt vala Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi templomba, helyökre, s te helyezd el azokat az Isten házába."

6. Mostan azért Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl laknak, távol legyetek onnan!

7. Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén!

8. És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjete a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvizen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül,

9. És a mik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nekik naponként és pedig mulasztás nélkül,

10. Hogy vihessenek jó illatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért.

11. És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállítatván szegeztessek reá, háza pedig szemétdombbá tétessék e miatt.

12. Az Isten pedig, a ki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, a ki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék.

13. Akkor Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, miután Dárius ily rendelést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan.

14. És a zsidók vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Istenének akaratjából, és Czírus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából.

15. Bevégezteték pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, mely Dárius király országlásának hatodik esztendejében vala.

16. És megtarták Izráel fiai, a papok, a Léviták és a fogságból visszajött többiek Isten házának felszentelését örömmel.

17. Vivének pedig Isten házának felszentelésénél áldozatul száz bikát, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izráelért, Izráel nemzetségeinek száma szerint.

18. És rendelék a papokat az ő osztályaik és a Lévitákat az ő rendjeik szerint Istennek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint,

19. És megtarták a rabságból visszajöttek a pászkát az első hó tizennegyedik napján;

20. Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és megölelék a húsvéti bárányt mindazokért, a kik a rabságból megjöttek, és atyjokfiáiért a papokért és önmagokért;

21. És megevék azt Izráel fiai, a kik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, a kik elkülönítették vala magokat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájuk állottak vala, hogy keressék az Urat, Izráel Istenét.

22. És azután megtarták a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket az Úr, hozzájuk hajtván az Assiriabeli király szívét, hogy erősítse kezöket az Istennek, Izráel Istenének háza építésében.

7.rész

1. És ezek után Artaxerxes persa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia,

2. Ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia,

3. Ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia,

4. Ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia,

5. Ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, ki pedig Áronnak, a főpapak fia volt.

6. Ez az Ezsdrás feljöve Babilóniából, (ő, a ki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, melyet az Úr, Izráel Istene adott vala) és megadá néki a király az Úrnak, az ő Istenének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.

7. Feljövének pedig az Izráel fiai, a papok, a Léviták, az énekesek, a kapunállók és a Léviták szolgálói közül többen Jeruzsálemben Artaxerxes király hetedik esztendejében.

8. És Ezsdrás megérkezék velök Jeruzsálemben az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében.

9. Ugyanis az első hónap első napján határozá el a Babilóniából való feljövételt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálemben, az ő Istenének rajta nyugovó jó kegyelme szerint;

10. Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izráelben a rendelkezéseket és ítéleteket.

11. És ez mássa a levélnek, melyet adott vala Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, a ki írástudó vala az Úr parancsolatainak beszédeiben, Izráelnek adott rendelkezéseiben:

12. "Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, ki a menny Istenének törvényében bölcs írástudó és a többi.

13. Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izráel népe, papjai és a Léviták közül Jeruzsálemben akar menni, veled elmehet.

14. Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Istened törvénye szerint, mely kezekben van,

15. És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, melyet a király és tanácsosai önkénytelenül ajándékoznak Izráel Istenének, kinek hajléka Jeruzsálemben van,

16. És mindazt az ezüstöt és aranyat, melyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkénytelenül ajándékával, mit ezek önkénytelenül ajándékoznak az ő Istene házában, mely Jeruzsálemben van.

17. Annál fogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájok való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Istened házában oltárán, mely Jeruzsálemben van:

18. A megmaradott ezüstrrel és arannyal pedig, a mit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Istened akaratja szerint, azt cselekedjétek.

19. És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házában szolgálatára, számold be Istene előtt Jeruzsálemben.

20. Egyéb szükségét pedig Istened házában, mit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házában.

21. És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvizet túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, a mit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, ki a menny Istenének törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék,

22. És pedig száz talentum ezüstig, száz kór búzáig, száz báth borig, száz báth olajig és sóban, a mennyi elég.

23. Minden, mi a menny Istenének akaratja szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Istenének házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára.

24. Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a Lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a Léviták szolgálóira, sem Istene háza szolgálóira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad.

25. És te Ezsdrás, a te Istened bölcs törvénye szerint, a mely kezekben van, rendelj ítélőket és bírakat, a kik törvényt tegyenek minden a folyóvizet túl lakó nép között, mindazok között, a kik tudják Istenednek törvényeit, és a kik nem tudják, azokat tanítsátok!

26. Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Istenednek törvényét és a király törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra."

27. Áldott az Úr, atyáink Istene, a ki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házat, mely Jeruzsálemben van.

28. És a ki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén az Úrnak az én Istennemnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izráelből, hogy feljönnének velem.

8.rész

1. Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetök azoknak, a kik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából:

2. Fineás fiai közül: Gersóm; Ithamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus;

3. A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi;

4. Pahath-Moáb fiai közül: Eljóénai, Zerahia fia s vele kétszáz férfi;

5. Sekánia fiai közül a Jaháziel fia s ő vele háromszáz férfi;

6. Ádin fiai közül: Ebed, Jónathán fia és vele ötven férfi;

7. Élám fiai közül: Ésaías, Athália fia és vele hetven férfi;

8. Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikháel fia és ő vele nyolcvan férfi;

9. Joáb fiai közül: Obádia, Jéhiel fia és vele kétszáztizennyolcz férfi;

10. Selómith fiai közül a Józszifia fia és vele százhatvan férfi;

11. Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolcz férfi;

12. Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi;

13. Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiél és Semája és velök hatvan férfi;

14. És Bigvai fiai közül: Uthai és Zabbud és velök hetven férfi.

15. Mikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, hol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit.

16. Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnáthánt, Járibot, Elnáthánt, Náthánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnáthánt, mint eszes embereket.

17. És rendelém őket Iddóhoz, a ki fő vala a Kászifia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiaiának, a Léviták szolgálóinak a Kászifia nevű helyen, - hogy hozzanak szolgálókat a mi Istenünk házához.

18. És elhozák nekünk, Istenünknek rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint, Is-szekhelt, a Mahli fiai közül, a ki Lévi fia, a ki meg Izráel fia vala, és Serébiát, fiaival és tizennyolcz testvéreivel együtt.

19. És Hasábiát s vele Ésaíást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt;

20. És a Léviták szolgálói közül, a kiket Dávid és a fejedelmek adának a Léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájok nevei feljegyeztettek.

21. Ekkor bőjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak.

22. Mert szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, a kik őt keresik, az ő javukra, és az ő hatalma és haragja mindazokon, a kik elhagyják őt.

23. És bőjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket.

24. Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Serébiához és Hasábiához és hozzájuk atyjokfiai közül tízet.

25. És átmérém nekik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, a mi Istenünk házának ajándékait, a melyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő Izráeliták ajándékoznak.

26. Kezökhöz mérék pedig hatszázötven tálentom ezüstöt, száz tálentomot érő ezüst edényeket és száz tálentom aranyat.

27. Húsz arany poharat, melyek ezer dáríkot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, melyek oly becsesek, mint az arany.

28. És mondék nekik: Ti az Úrnak szentei vagytok, ez edények is szentek, és ez az ezüst és arany az Úrnak, atyáitok Istenének önkénytelen adott ajándék:

29. Vigyázzatok azért reá és megőriztétek, míg átméritek a papi fejedelmek, a Léviták és Izráel családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az Úr házának kamaráiban!

30. És átvevék a papok és a Léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe Istenünk házához.

31. Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s a mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton.

32. És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig.

33. Negyednap pedig átméretett az ezüst, az arany és az edények a mi Istenünk házában, Merémóth papnak Uriás fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velök Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, Léviták,

34. Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben.

35. A kik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vivének Izráel Istenének: tizenkét tulkot egész Izráelért, kilenczvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészen égőáldozatul az Úrnak.

36. És átadák a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vizen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és az Isten házát.

9.rész

1. Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izráel népe és a papok és a Léviták nem különíték el magokat e tartományok népeitől, a miképen pedig azoknak, a Kananeusoknak, Hitteusoknak, Perizeusoknak, Jebuzeusoknak, Ammonitáknak, Moábitáknak, Égyiptomiaknak és Emoreusoknak útálatos vétke szerint el kellett volna,

2. Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget magoknak és fiaiknak, és megegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek valának elsők e bűnben.

3. Mihelyt e dolgot meghallottam, megszagattám alsó- és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem.

4. És hozzám gyűlének mindnyájan, a kik reszketve gondoltak Izráel Istenének beszédeire azoknak vétke miatt, a kik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig.

5. Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszagattván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet az Úrhoz, az én Istenemhez.

6. És mondék: Én Istenem, szégyenlem és átallom felemelni, én Istenem, az én orcámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig nevedtek!

7. A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétkekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a mi királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és orczapirulásra, a mint ez a mai nap is van.

8. És most nem sok ideje, hogy az Úr, a mi Istenünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nekünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Istenünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgásunkban.

9. Mert szolgák vagyunk mi, de szolgásunkban nem hagyott el minket a mi Istenünk, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Persiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Istenünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nekünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben.

10. És most mit mondjunk, óh mi Istenünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat,

11. A melyeket parancsoltál szolgálid, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, útálatosságai miatt,

melyekkel betölték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban;

12. Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és ne keressétek barátságukat, sem javokat soha, hogy megerősödjete és éljete e föld javaival, és örökségképen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké.

13. Mindazok után pedig, a mik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétünkért, hiszen te, mi Istenünk, jobban kedveltél nekünk, sem mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adád nekünk e maradékot,

14. Hát megrontjuk-é ismét parancsolataidat s összeházasodunk-é ez útálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondók ne legyen?

15. Oh Uram, Izráel Istene! igaz vagy te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé előtted vagyunk vétünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!

10.rész

1. És mikor imádkozék Ezdrás és vallást tőn, sírva és földre borulva az Isten háza előtt, sereglének ő hozzá Izráelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen.

2. És szóla Sekhánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és monda Ezdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Istenünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izráelnek, mind e mellett is!

3. Vessünk ugyanis frigyot a mi Istenünkkel, hogy elbocsátjuk mindazon asszonyokat és a tőlük születeket az én Uramnak és azoknak akaratja szerint, a kik reszketve gondolnak a mi Istenünk parancsolatára, és a törvény szerint cselekedjünk!

4. Kelj fel! mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá!

5. Fölkele annakokáért Ezdrás, és megesketé a papoknak, a Lévitáknak és az egész Izráelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének.

6. És fölkele Ezdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.

7. És meghirdeté Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, a kik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálemben gyűljenek;

8. Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből.

9. Összegyűlének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiai harmadnapra Jeruzsálemben a kilenczedik hóban, e hó huszadik napján, és leüle az egész nép az Isten házának piacán, aggódván e dolog és az esőzések miatt.

10. Ekkor fölkele Ezdrás, a pap, és monda nekik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétkét;

11. Annakokáért tegyete vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjete az ő akaratja szerint, elkülönítvén magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől.

12. És felele az egész gyülekezet, és monda felszóval: Ekképen, a te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk!

13. De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, a kik vétkeztünk e dologban;

14. Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, a ki idegen feleséget vett magának, városoként jőjön elő bizonyos időben s velök a városoknak vénei és birái, hogy

elfordítsuk magunkról a mi Istenünknek e dolog miatt való búsulásának haragját!

15. Csak Jónathán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állanak fel ez ellen és Mésullám és Sabbethai, a Léviták támogaták őket.

16. És cselekedének ekképen azok, a kik a rabságból hazajöttek; és választá magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájok nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot;

17. És bevégezik azt mindazon férfiakra nézve, a kik idegen feleséget vettek vala magoknak, az első hónap első napjáig.

18. Találtatának pedig a papok fiai közül, a kik idegen feleségeket vettek vala magoknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaszéja, Eliézer, Járib és Gedálja;

19. És kezöket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétükükért;

20. Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja.

21. Hárím fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia,

22. Pashur fiai közül: Eljóénaj, Maaszéja, Ismáel, Nethanéel, Józabád és Elásza;

23. Továbbá a Léviták közül: Józabád, Simei és Kélája. (az a Kelita), Pethahja, Júda és Eliézer;

24. Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri;

25. Továbbá Izráel népéből: Parós fiai közül: Ramia, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája;

26. Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémóth és Élija;

27. Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémóth, Zabád és Aziza;

28. Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Athlai;

29. Báni fiai közül: Mesullám, Mallukh, Adája, Jásub, Seál és Rámóth;

30. Pahath-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse;

31. A Hárím fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon;

32. Benjámin, Mallukh, Semarja;

33. Hásum fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simei,

34. Báni fiai közül: Maádai, Amráam és Uél;

35. Benája, Bédéja, Keluhu;

36. Vanja, Merémóth, Eliásib;

37. Mattánia, Mattenai és Jaaszái;

38. Báni, Binnui, Simei;

39. Selemia, Náthán és Adája;

40. Makhnadbai, Sásai, Sárjai;

41. Azareél, Selemia és Semária;

42. Sallum, Amaria, József;

43. A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattithja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája.

44. Mindezek idegen feleségeket vettek vala magoknak. És valának e feleségek között olyanok is, a kik már fiakat szültek.